De lluitar per pujar a Primera a jugar-se ser o no ser a Europa

Getafe i Girona traslladen a la màxima categoria el seu recent frec a frec a Segona A

ret del Llevant, que va menjar a part durant un munt de jornades i que va fer la feina abans que ningú, els altres dos equips que van haver de picar pedra per pujar a la Primera Divisió van ser el Girona i el Getafe. Per aquest ordre. Tant un com l'altre, dibuixant trajectòries diferents, van seguir el camí del conjunt granota i van acabar fent el salt de categoria. Els blanc-i-vermells, tancant la Lliga regular en segon lloc; els madrilenys, accedint-hi passant el peatge del play-off. Ara, gairebé un any després d'aquell frec a frec, tots dos es tornen a veure les cares. L'atmosfera és diferent. Ja no hi ha un ascens en joc. L'empresa és més suculenta. Bona part de les opcions d'uns i altres per ser, o no, a Europa la temporada vinent estaran en joc durant 90 minuts aquest proper diumenge al Coliseum Alfonso Pérez.

El present és el que és. El Getafe, vuitè amb 48 punts, està empatat amb el setè, un Sevilla que té un partit menys però que no viu pas el seu millor moment de la temporada. Els de Bordalás, a més, enllacen tres victòries i afronten amb molt d'optimisme aquest tram final de calendari. Ja que hi són, volen anar a per totes i classificar-se per l'Europa League, signant el millor tram final de Lliga possible. Per això, hauran de guanyar un Girona que, novè amb 47 punts, els trepitja els talons. Sí, els de Machín no estan per llançar coets (han sumat 4 dels últims 18 punts), encara que no han dit l'última paraula i volen guanyar al Coliseum.

La situació, salvant les distàncies, recorda a la de fa un any. Amb els papers intercanviats, això sí. I a Segona A. Quan aquella Lliga, la 16/17, encarava la seva recta final, Girona i Getafe també van protagonitzar la seva particular lluita per ser de Primera. Els blanc-i-vermells, que durant l'hivern havien agafat distància amb els seus principals perseguidors, van anar perdent pistonada a mesura que el calendari avançava. Els rivals directes també fallaven i anaven caient; tots menys un Getafe que va estretar el coixí tant com va poder. Una distància que havia arribat a superar la desena de punts, però que acabaria sent mínima. El Girona va mantenir el tipus i va tancar l'any en segon lloc, amb 70 punts. 68 n'acabarien sumant els de Bordalás, que van enllestir la feina a la promoció.

La d'aquest diumenge serà la quarta vegada consecutiva que tots dos conjunts es veuen les cares en un partit oficial. De moment, la balança està decantada del tot a favor dels interessos gironins. En els tres precedents més immediats, tot victòries. El curs anterior, a Segona A, 0-2 al Coliseum i un escandalós 5-1 a Montilivi, en el que possiblement va ser el millor partit de la temporada a l'estadi. Aquesta temporada, ja a Primera, una altra alegria: 1-0 gràcies a un solitari gol d'Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html]. L'anècdota, aquest darrer estiu. A Puertollano, i en una decisió més aviat sorprenent, Getafe i Girona es van enfrontar en un partit amistós de pretemporada. Sota un sol de justícia i en un terreny de joc lamentable, els madrilenys es van imposar per la mínima. L'autor del gol, Gaku Shibasaki.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/04/26/lluitar-pujar-primera-jugar-se/909836.html?utm_source=rss